No. 138.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 17 November.

1847

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

— Te Neudorf in Saksen had eene somnambule voorspeld, dat den 9. Oct. de wereld vergaan zoude. Ten gevolge van deze voorspelling hadden vele, en hieronder niet geheel onbemiddelde menschen, hunne goederen verkocht en tot den tijd van het vergaan derzelve, een vrolijk leven geleid, om nu voor hun bijgeloof te boeten.

ENGELAND.

— De voortgang, welke de cholera in Europa maakt, geeft sommige dagbladen aanleiding op nieuw aan te dringen, dat aan het Parlement maatregelen worden voorgeslagen, strekkende tot bevordering der gezondheid in steden en dorpen.

BELGIE.

BRUSSEL, den 12. November. Eergisteren kwam een getrouwd man, de heer *V. H.* te Capelle, met een meisje, van Antwerpen woonachtig, dat hij had diets gemaakt, dat hij ongehuwd was. In de nabijheid der genoemde plaats viel er eene hevige worsteling voor tusschen deze beide personen; het meisje verdedigde zich langen tijd tegen de schandelijke pogingen van den schaker, maar moest eindelijk zwichten en bleef voor dood liggen. Dadelijk heeft de justitie den schuldige opgespoord, en in eene herberg gevonden met een mes bij zich. Hij heeft zijne misdaad volledig bekend. Het ongelukkige meisje is overleden.

NEDERLANDEN.

KAMPEN, den 13. November. De gewoonte onzer burgerij om tegen den winter eene koe te slagten of ten minste een zwijn, is nog niet geheel afgeschaft; de vilderachtige afstrooping, waarover velen klagen, zal ook dit gebruik in verval brengen. Men zegt dat een ontduiker der gehate belasting op varkensvleesch, door de kommiezen is betrapt.

MIDDELBURG, den 15. November. Wij vernemen, dat waarschijnlijk met het begin van het volgend jaar, door verandering in de voorwaarden van aanneming der postroute van Bergen-op-Zoom tot deze stad, eene vervroegde aankomst der post zal plaats hebben; ook zou slechts één postillon voor de geheele route gebruikt worden, hetgeen op den tijd van den togt aanwinst zou geven. Zoodra hiervan bevestiging plaats heeft, en de bepalingen kunnen gemeld worden, zullen wij die aan onze lezers mededeelen.

— Te Utrecht bestaat eene orthodoxe studenten club. - Een nieuweling, als student ingeschreven, moet, om lid dier club te zijn, eene geloofsbelijdenis afleggen; is hij gezond in de leer, dan wordt hij geïnstalleerd met gebed, psalmgezang en predicatie. Daarbij wordt chocolade gedronken. (*B. N.*)

— Door den senaat der stad *Frankfort a/M.* is aan de regering van Hessen, die eischte, dat twee dagbladen, welke te Manheim het licht zien, zouden verboden worden, met eene loffelijke standvastigheid geantwoord, dat aan dit verzoek niet kon worden voldaan, met bijvoeging, dat de senaat gewoon was alle aanvallen, gelijk die, welke gezegde bladen zich veroorloven, of met stilzwijgen voorbij te gaan, of te wederleggen. (Zeer verstandig gehandeld.)

Ook wordt uit Frankfort gemeld, dat aldaar het gewigtig besluit is genomen, om de verhandelingen van het Duitsche verbond, die thans gedurende 20 jaren in 't geheim werden gehouden, weldra in 't openbaar te doen plaats hebben.

Hoezeer politische zin zich overal meer en meer ontwikkelt, zien wij zelfs in de landen, welke tot dusverre het achterlijkst waren. Zoo zullen ook op den aanstaanden landdag der provincie Pommeren de graaf *von Schwerin Putzar* en de landraad *von Putkammer* een voorstel doen tot openbaarheid der beraadslagingen. Die Pommersche leden schijnen de leer van Jhr. *van Duivendyke* omtrent het *misbruik*, dat in openbaarheid ligt, nog niet te kennen.

Nog heeft het stedelijk bestuur van Hannover begonnen zijne zittingen openbaar te maken. Het verklaarde bij die gelegenheid, dat het nimmer het groot belang van de mededeeling van het in zijn midden behandelde door de drukpers miskend had, maar integendeel in den algemeenen wensch der burgerij naar openbaarheid het beste bewijs voor het ontwaken van burgerzin gezien, en dus gaarne aan het verlangen der burgerij voldaan had.

Wij hopen, dat de plaatselijke besturen van Nederland dit lezen en zich zelven afvragen zullen, of hetgeen in Duitschland «*burgerzin*" bewijst, in Nederland «*misbruik*" heeten mag? Zoo ja, bij wie is de schuld? (*Kal*)

— Op de hoogste verdieping van 't koloniaal-gebouw te Ommerschans steken de bedelaars 't hoofd door de pannen; de zalen zijn eivol, ondanks alle brood-commissiën, soep-uitdeelingen, collecten, verlotingen van kunstwerken, oproepingen tot liefdadigheid, inteekeningen op boekwerken, tooneel-vertooningen, concerten, en wat al niet, dat slechts tijdelijk lenigt, maar op den duur de kwaal verergert. (1)

(1) «Zulk een toestand, zegt *Overyssel*, is niet langer te dulden, en kan alleen door *krachtdadige* middelen weggenomen worden." Als Jhr. *Gevers van Endegeest* dit las, hij zou sidderen in zijn fauteuil. *Krachtdadig*, welk een woord! De lieden des Behouds zeggen, zoodra ze 't woord *kracht* hooren uitspreken, *bedenkelyk*. Men moet dit *bedenkelyk* door een lid uit Noord- of Z.-Holland in de Tweede Kamer hooren uitspreken, en er al de nuancen wel van vatten, om te leeren beseffen dat er met die menschen tot heil van 't vaderland nu en nooit iets goeds zal worden uitgewerkt.

GEMENGDE BERIGTEN.

Louis Philippe knutselt thans in verloren oogenblikken aan zyne eigene gedenkschriften. — Dezelfde majesteit heeft verordend, dat het eerste mannelyk kind, dat uit een zyner zoons mogt geboren (?) worden, zal moeten heeten hertog van Bourgogne. — Men heeft goedgevonden, den nieuw benoemden burgemeester te Groningen J. W. C. baron van Ittersum, directeur van 't postkantoor aldaar, te vergunnen om gelyktydig die beide functiën te bekleeden!!! (Dus terzelfder tyd hoofd der gemeente en afhankelyk ryks-ambtenaar! Hoe pleizierig voor den baron, en hoe gewenscht voor de Groningsche burgery!!! Die van Ittersums hebben toch maar een wit voetje in den haag!) — De raad der stad Groningen heeft toch eindelyk aan hare dure verpligting voldaan, door eenige bakkers schadeloos te stellen, (ter somma van f1825,13) wegens hun verlies ten gevolge van eene gedwongene vermindering 28. juny jl., van den prys van 85 tot op 58 cts. de 4 n. p. roggenbrood. — Dr. heer Everhard kommandeert thans de Nederlandsche Leeuw, omdat hy prins Alexander gecureerd heeft. — Het gouvernement heeft het verzoek van Groningen gewezen van de hand, om de stad met loopend gaz van de HH. de Bruyn te verlichten, en wel omdat die stad eene vesting is!! (Men weet dat Nymegen en andere vestingen wel degelyk met gaz verlicht worden. Allen gelyk voor de wet!!) — Een N.-Holl. prot. meisje, oud 20 à 25 jaren, met f 2000 jaarlyks inkomen, wenscht kennis te maken met een jonkman, goed van gedrag en met een vrolyk humeur. Adres onder letter F. O. U. (fou, gek) by Meijer, Kalverstraat 104 te Amst. (Zou er een steekje aan los zyn?) — Schuldeischers van wylen Hendrik Komtebedde, vervoegen zich by Jan Komtebedde te Ouddorp. — Van 5. Mei tot 30. Sept. jl. zyn 2,966 Nederlandsche landverhuizers te New-York gearriveerd. (Kal.) — De heer Testa is zes maanden na zyn dood door Z. M., op voordragt van onzen kanonnier-minister van buitenl. zaken, tot baron verheven. 't Gaat hoe langer hoe gekker; en dat vordert nog al eerbied etc. — Geschoten achter Zwolle een vreemde adelaar, hebbende 266 duim vlugt. — Een doctor wegens drukke praktyk en slechte wegen niet kunnende uit vryen gaan, vraagt een meisje van 27 jaren zonder valsche schaamte. (H.B. 4981.) — De hertog van Modena heeft besloten de tusschenkomst van Oostenryksche troepen in te roepen, om zyne beminde onderdanen in rust te houden.

INGEZONDEN STUKKEN.

Geen armoede! Geen volksverhuizing meer?

De oorzaak der armoede, welke op eene onrustbarende wijze onder de arbeidende volksklasse toeneemt, is ontdekt, en wat van meer belang is, het middel om het kwaad weg te nemen is gevonden.

De oorzaak der armoede is de overbevolking, en het middel tegen dit kwaad is het nieuw uitgevonden *Reukeloos Filtreer-Secreet* en *de Reukelooze Urinebewaarder* van den heer H. Berail te *St. Michiels-Gestel.*

Dit klinkt vreemd, maar men volge aandachtig de redenering van Z.Eds. *prospectus*, en men zal overtuigd wezen van de veruitziende gevolgen die deze schijnbaar weinig beduidende uitvinding moet hebben. — Wat zal men doen om zoo vele krachtige mannen, die bij gebrek aan werk der behoefte met hunne vaak talrijke huisgezinnen ten prooi zijn, werk en brood te verschaffen, en om hen te beletten hunne toevlugt in het rampzalig en wanhopig middel der volksverhuizing te zoeken? Men moet den vaderlandschen landbouw uitbreiden en woeste gronden ontginnen? Ja maar, waarmede moet men dat doen? Met mestspecie. Maar hoe die te krijgen? Om mest te bekomen moet men immers vee houden, en om vee te kunnen houden moet men weilanden of bouwland hebben om voederkruiden te telen; woestliggende landen nu sluiten beiden uit, en zij die woeste gronden willen ontginnen vinden zich daardoor voor immer in een tooverkring opgesloten, of liever zouden voor immer in een tooverkring opgesloten blijven, indien de heer Berail door zijne uitvinding denzelven niet was komen ontsluiten. Hoor maar verder! Er is, zegt Z.Ed., mest in overvloed in ons vaderland om al onze woestliggende gronden te ontginnen en vruchtbaar te houden, namelijk de secreetmest en de urine. Maar het middel om die te vergaren en gemakkelijk te vervoeren? Hier zat hem de knoop, en die knoop is losgemaakt door den heer Berail. Na vele bezwaren, na vele moeiten, opofferingen en tijdverlies, en vooral (Z.Ed. is te kiesch om er over te klagen, doch het laat zich met zekerheid gissen) na vele onaangename aandoeningen der reukzenuwen, is het hem gelukt een *Reukeloos Filtreer-Secreet* en een *Reukelooze Urine-bewaarder* uit te vinden, waarin de kostbare specien zullen vergaderd worden welke paal en perk aan de tegenwoordige armoede en aan de volksverhuizingen zullen zetten; het zijn nu deze toestellen welke Z.Ed. in een *prospectus*, waaruit wij bovenstaande overredende bespiegelingen ontleenen, zijnen landgenooten te koop aanbiedt.

Koopt dan, Nederlanders! koopt de geoctrooijeerde en door Z. M. goedgekeurde toestellen van den heer Berail. Koopt, eer gij zoo arm zijt dat gij ze niet meer kunt vullen, want dan zoudt gij voor goed in een tooverkring opgesloten zijn dien zelfs het genie van den heer Berail niet meer zou kunnen ontsluiten. Laat u door geen vooroordeel terug houden. Riekt dit geld naar zijn' oorsprong? vroeg een Romeinsch keizer, de opbrengst vertoonende van een zeker zeer onwelriekend artikel, hetwelk hij belast had. Hier is alles reukeloos, zoo wel oorsprong als opbrengst.

Indien eene algemeene welvaart het gevolg niet stond te worden van de uitvinding van den heer Berail, zoude ik degenen die nog niet ingeteekend hebben voor een degelijk standbeeld van Lourens Coster, aanraden hun geld te bewaren voor een opterigten standbeeld voor den heer Berail; doch nu zullen wij rijk genoeg zijn en op beiden inteekenen. Maar indachtig dat de behoeften van het ligchaam dringender zijn dan die van den geest, en dat wij zonder Z.Ed. zoo ter goeder uur uitgevondene toestellen, toch niet in staat zouden zijn de vruchten van het menschelijk vernuft te genieten, hoe gemakkelijk en algemeen derzelver verspreiding door Costers uitvinding geworden is, zal de heer Berail steeds de meeste aanspraak op onze vereering behouden.

N. K.

MODERNE HOLLANDERS.

SCHETSEN UIT DE PORTEFEUILLE VAN DOORN.

(Vervolg van onze vorige.)

DERDE SCHETS.

VAN SOLDATEN, ENZ.

.... Wij zijn nog vol moed,
Want niemand heeft er bloed,
Gestort...............

J. de Rieor.

Neef Petrus is geen menschenhater, en er zijn weinige ondeugden waarover hij zich ergert; overtuigd als hij is dat dezelve zoo algemeen zijn, dat men ze bijna niet meer opmerkt. Hij is, hoewel philantroop, geen dadelijk vijand der nachthuizen, maar keurt dezelve als een noodzakelijk kwaad goed. Daar toch kan de rijke ambtenaar zijne lusten boeten, en behoeft de vrouwen zijner arme bureaulisten niet te verleiden. Daar geniet de krijgsman, die de noodige fondsen op het grootboek mist en alzoo gedoemd is buiten het huwelijk te leven. Maar Neef Petrus houdt diegenen voor schuldig, welke dezelve noodzakelijk maken. Niet de commies, die zich door den smokkelaar laat omkoopen; niet de soldaat, welke zich schuldig maakt aan het stelen van een glas jenever, zijn bij hem de ware schuldigen! maar hij die dezen een armzalig tractement toewerpt. Men kan dus wel aan zijn hart voelen dat Neef bij de aristocraten net gezien is als een rotte kool bij eene groentevrouw; doch daar de man overtuigd is dat ze hem niets kunnen maken, zal hij er volstrekt geene tering van zetten.

Maar Neef Petrus is een geslagen vijand van alle snorkerij des hoogmoeds en haat den gierigaard als de pest.

Dat ons land er zoo beroerd uitziet, verwondert hem geen zier, daar volgens hem niets anders daarvan de oorzaak is dan de hoogmoed en de geldgierigheid; in hoe verre de man dit zou kunnen bewijzen, vooral tegenover de welgeleerden en phariseën, met den hoewel kranken nogthans krachtigen code pénal in de hand, weet ik niet, doch hij is voor geen kleintje vervaart en kan zich zeer goed vereenigen met den ouden Amsterdamschen Wespenhouder, die de dingen door zijn bril dan veelal zeer juist inziet.

Vooral aan den heer van der Pluim heeft hij dan «vervloekt het land," en geen wonder; 't is een onuitstaanbare fat, die niets goeds aan zich heeft dan het maagdelijke staal dat aan zijne zijde pronkt.

Om partijen te hooren en dien ten gevolge te kunnen oordeelen, wil Doorn proberen om hem u eens even te laten zien.

Het is een rank opgeschoten ventje, die zijne epauletten aan de militaire school heeft verdiend en menigeen den hals reeds heeft gebroken. Den hals reeds gebroken? zult gij vragen; voorzeker, lieve lezers; het manneke heeft de zonderlinge gewoonte aangenomen om nimmer eene flesch te ontkurken, maar ze met de vlakke kling den hals af te slaan!

Loffelijke eigenschap voorwaar! Of ze nu even als zijn baard à la Maurice (1) is doet er niet toe. Zijn haar is gekuifd en zijn chakootje staat op één oor. Deze nieuw-model chakot komt het voortreffelijk te stade, ze is ligt en luchtig en veel eleganter dan de ouderwetsche stormhoed met plaat, banden en appel. Onder zijne montering, niet al te streng naar het model gesneden, zit een naauw sluitend rijglijf, dat eene Parijsche schoone hem zoude benijden, zoodat er geen is die minder oranje behoeft dan onze held, aangezien zijne sjerp een half el korter mag wezen dan die van een ander. Blucher, zegt men, rook veel naar kruiddamp, en de wangen zijner soldaten waren zwart van 't kardoezen bijten. Onze man verspreidt geene minder onaangename geur: pomade, eau de Cologne en talloore andere eaux verspreiden een reuk als van eenen parfumeriewinkel uitgaat; zoodat het antwoord van een Arabisch dichter, op de vraag: «hoe zullen wij den weg tot de legerplaats vinden? - Wel de liefelijke geur der specerijen zal ons dien van verre doen ontdekken," volkomen op den weg van zijn logement toepasselijk is. Hij houdt druk parade; minder echter exercitie, ten zij men de walsen en gallopades op de bals uitzondere. Maar dat drillen van oudere soldaten, zie dat is afschuwelijk. Te moeten zien, hoe een snotjongen, die zijne militaire opvoeding in eene school ontving, - als of helden onder den plak van eenen pedagoog wassen, - te moeten zien hoe deze den

(1) Maurice. Prins Maurits, een ander ventje, die net zoo goed, «veld geweer!" durfde kommanderen als de onzen: kas-te-lebe-heio! - een flesch?!

MENGELINGEN.

Het volgende uittreksel uit den brief eens landmans, in Maart ll. uit. Spijk (Gron.) naar N.-Amerika, wordt door de *Prov. Gron. Cour.* (86) medegedeeld.

MILWOUKÉ, 9. Aug. 1847.

Zeer geachte Vrienden!

Wij zijn door des Heeren zegen nog al redelijk wel, en hopen, dat gij deze letteren ook in gezondheid moogt ontvangen. Tot hiertoe heeft ons de Heere geholpen en ons gebragt over den grooten Oceaan. Onze kapitein was van de Pekela, genaamd J. H. RENKEN. Hij heeft ons alle vriendelijkheid bewezen. Wij hebben allerhande weêr gehad, dan eens storm, dan eens stilte; maar den meesten tijd hadden wij het in den wind. De zeeziekte was niet heel streng aan boord, alleen mijne vrouw en eene mijner dochters leden er aan. In dien tijd heeft de kapitein ons alle liefde bewezen. Hij kwam ons zelfs gedurig bezoeken en zond alles tot verkwikking der zieken. Wij hadden het zoo vrij aan boord, dat wij loopen konden waar en zoo veel wij wilden. Indien wij het verlangden, mogten wij des morgens en des avonds het gebed in de kajuit bijwonen. Wij konden het nimmer beter verlangen en alles overtrof verre onze gedachte. Wij hebben eene lange reis gehad, omdat wij het veel in den wind hadden, en hadden wij het voor den wind, dan was het den meesten tijd stil; maar, hoe lang het ook duurde, de tijd viel kort, omdat wij het goed hadden en best met elkander overeen konden. Den 18. Maart zijn wij in zee gegaan, en in den morgen van den 6. Mei kregen wij den loods aan boord, en den volgenden dag zijn wij te New-York aangekomen. Daar hebben wij alles met verwondering aanschouwd. Nimmer hebben wij eene zoo groote stad gezien. Twee uur moesten wij in de stad op, eer wij in het huis van Ds. DE WIT waren. Er was eene straat van drie uren lengte en 82 straten zijn er, die nog geenen naam dragen. Des avonds was de stad als vuur door de menigvuldige vuurwerken en pijlen, die er afgestoken werden, ter viering eener behaalde overwinning op de Mexikanen. Alles is hier vrij. Niemand behoeft soldaat te worden, want er zijn vrijwilligers genoeg te bekomen. Deze krijgen een traktement van 8 dollars, dat is ƒ 20 Hollandsch, in de maand, en na 5jarige dienst kan ieder soldaat 160 acres van het beste land uitzoeken, waar hij verkiest. Een zoodanige acre is wel een gras groot. Den 9. zijn wij met de stoomboot vertrokken naar Albany, en van daar met de kanaalboot naar Buffello. Hier weren weer vele nieuwigheden te zien. Hier werd het geheele schip, beladen met goed, gewogen in het water, langs eenen weg onder het kanaal door, waarop de schepen voeren. In Holland meenen de menschen, dat Amerika woest is, maar Holland moet bij Amerika niet vergeleken worden. Hier is veel, dat in Holland niet bekend is, van kostbaarheden en werken. Die hier komt moet alles met verwondering aanschouwen. New-York is 500 Eng. mijlen van Buffello. Toen zijn wij gevaren met de stoomboot naar Milwouké, hetwelk een afstand is van 1000 mijlen. De stoomboot, waarmede wij gevaren zijn van Buffello naar Milwouké, is wel zoo lang als twee boeren schuren. Er zijn wel 50 kamers in, en er is eene zaal boven voor de heeren, bijna zoo lang als de geheele boot. Die boot wordt gedreven door eene machine van 1500 paardenkrachten. Er zijn vele groote steden in Amerika. Van Milwouké was voor 12 jaar nog niets bekend, en thans telt men daar ongeveer 12.000 inw. Overal is hier best land. De boomen geveld, het land met den ploeg omgewroet, en dan met weeke vruchten of granen ook bezaaid, of bepoot, groeit weelderig. Het land, zoo als men het van de Staten koop, kost per acre 1¼ dollar, dat is ƒ 3 hollandsch. De koeijen zijn hier in menigte, en eene met een kalf kost 10 à 16 dollars. Wij hebben eene gekocht voor 13½ dollars, welke zeer goed is en waarvoor wij de weide om niet hebben. Het kalf, dat er bij was, hebben wij voor 3 dollar verkocht. De grond, om er een huis op te bouwen, hebben wij mede voor niet. Het eten is hier goedkoop. Het spek kost bij den herfst 5 centen, terwijl het vleesch nog goedkooper is. In Milwouké is zoo veel werk niet als in groote steden. Wij arbeiden thans aan eenen nieuwen weg: daar verdient ieder persoon 6 schellings (36 stuivers hollandsch) per dag, van 's morgens 7 tot 's avonds 6 uur, en dan krijgen wij half geld en half koopmansgoederen, wat wij verkiezen. Als wij twee dagen werken, kunnen wij van het verdiende eene geheele week bestaan. De brandstof hebben wij voor het halen, en de kinderen leeren om niet engelsch in de school. Wij hebben het zoo goed, als wij het nog nimmer gehad hebben. Wijl alles hier zoo goedkoop is, zoo heeft men het in Amerika beter, dan in Nederland. Arme menschen ziet men hier niet. Niemand bedelt er. Die eenig geld heeft, om land te koopen, die kan het er buitengewoon goed krijgen, en wanneer bij het een jaar of twee kan volhouden, wordt hij een welgestelde boer, gelijk de uitkomst met velen heeft bewezen.

Het is hier een land van overvloed en onbelast. Ook is alles, alsmede de godsdienst, geheel vrij. Overal mag men dienst houden en vrij over spreken. De gereformeerde leer is hier de hoofdleer en veel in achting. Des zondags is er niets te doen en mag niets verkocht worden. Die zich op reis begeeft naar Amerika, moet geene gereedschappen medebrengen, wijl alles hier beter is. Elk bedroeft zich, iets te hebben medegenomen, wijl door Amerika voor meer dan 100 p. overwigt moet worden betaald. Overigens zijn alle goederen in Amerika even zoo goedkoop als in Nederland, behalve laken en duffel, hetwelk iets duurder is. Schoenen kosten hier een dollar. Gij zult wel denken, dit of dat moet ik mede nemen, maar ik raad u, alles te verkoopen, behalve kleederen en beddegoederen, goud en zilver ook verkoopen, dat wordt hier niet gedragen. De vrouwen dragen alle mutsen. Voor ambachtslieden is het hier ook goed, vooral in de groote steden, wijl daar meer werk is, dan in de nieuw aanteleggene. Die op het schip bij ons zijn geweest, zijn alle van ons verwijderd, behalve D. J. WERKMAN van Usquert. Wij leven te samen als broeders en plegen steeds met elkander raad. Toen wij hier eerst aankwamen, was ons alles vreemd, gelijk gij wel kunt denken. Wij wisten eerst niet, waar wij moesten wezen; daarom raad ik u, bij de overkomst, u dadelijk bij de hollandsche kommissie aan te melden. In welke stad gij ook aanlandt, komt het schip onmiddelijk vol Duitschers, die praten van: Landsman, wij zullen u wel te regt helpen! en al wat mooi is, maar stoort u niet aan die menschen, welke het slechts te doen is, om u af te zetten; daarom is het eerst moeijelijk. Als ik u als vriend zal raden, dan moet gij met een schip naar New-York gaan; daar zijnde u aan geen mensch storen, maar vragen waar H. ALBERTS woont, die zal u teregt helpen. Deze woont in de Weststraat no. 26 aan de haven, in het Hollandsch logement. In Albanie moet gij u vervoegen bij Ds. WIJKHOF, die u zal teregt helpen naar Buffello, en hem verzoeken om een brief, waar gij u aldaar hebt te vervoegen. Tusschen deze beide plaatsen moet gij niet meer geld betalen, dan 2 à 3 dollar per man. Door Amerika hebt gij voor ieder persoon 100 pond vrij, voor de kinderen beneden 12 jaar de helft, en beneden de vier jaar zijn geheel vrij. Gij moet medebrengen zwart naaigaren en dito stopgaren, wijl dat hier duurder is dan bij u. Als een vriend of bekende overkomt, verzoek ik wat mede te brengen voor ons, alsmede 10 mondstukken en 10 ketels, want de pijpen alhier mag ik niet lijden. Ook verzoek ik naalden voor mijne vrouw, die zijn hier ook duurder. Het goudgeld is hier al gangbaar. J. G. SLAGTER en P. D. BOS, boerenknechten, die hebben zich bij een boer te New-York verhuurd voor 8 dollar in de maand, en zoo zij engelsch konden, verdienden zij nog meer. De meiden hebben zij dadelijk 4 à 5 dollar in de maand geboden. De knechten en meiden zijn meer in achting, dan in Nederland. Wij behoeven hier zoo niet met den hoed in de hand voor de heeren te komen. Allen zijn hier gemeen met elkander. Knechten, die een goed ambacht kennen kunnen hier veel geld verdienen, ja het is hier voor alle menschen beter, dan in Nederland. Ds. SCHOLTE is in Amerika, doch waar hij land gekocht heeft, weten wij nog niet. Ds. VAN RAALTE heeft land gekocht in Michigan, en aldaar eene nieuwe stad aangelegd, die ongeveer 20 uur van Milwouké is verwijderd. Die streek aldaar is mooi met eene rivier langs de stad. Daar zijn baast 2000 menschen, alle hollanders. Wij zijn daar heen geweest en ik heb daar voor mij 40 acres goed beschland voor ƒ 125 gekocht. Als gij hier komt, moet gij niet tegen het werk opzien. De Amerikaners houden meer van boschdan ander land, hetwelk nog al gauw klaar kan. Wij hebben daar een boer gesproken, die had 120 acres en daarop gewoond 8 jaar. In dien tijd heeft hij daarvan 45 acres klaar gemaakt, behalve hetgene hij bebouwde. Men kan den grond ook klaar laten maken, de acre ƒ 25. — Zeer geliefde moeder, broeder en zuster, en alle vrienden! velen uwer hebben ons beklaagd en u over ons bedroefd over de onderneming, maar ik wist dat het Gods weg was; maar mij dunkt, velen uwer zullen u nu wel beklagen, dat gij nog in zulk een land zijt als het uwe.

J. H. VAN DER WERP.

Prof. G. J. MULDER zegt: « Zoo lang de hoofden der Chinesche kinderen gerold worden in den vorm van suikerbrooden, blijven de Chinezen Chinezen. Zoo lang de bevolking van Java bij rijst en vruchten leeft, blijft zij, wat zij is. Zoo lang in Nederland de middelstand wel *veel* maar geen *goed* voedsel bekomt, blijven vele gebreken bestaan, al wordt er ook geen druppel sterke drank meer gebruikt." (En al wordt er ook uit den treuren gepreekt, zou prof. OPZOOMER, in een geestelijk opzigt, zeggen.)

PUFFS.

Een neger was zoo koolravennachtmoorinktroetebbenhoutheizwart, dat de hoenders, wanneer hij op de binnenplaats kwam, gingen slapen, omdat zij de duisternis die van hem uitging voor een gevolg der zonsondergang hielden.

—

Een landbouwer had eene zeis, die zoo scherp was, dat, toen zij eens bij helder maanlicht aan een boom was opgehangen, haar schaduw een voorbijganger het been in tweeën sneed.

—

Eene dame hield zich zoo streng aan de etiquette, dat zij, toen zij op zekeren tijd niet naar de kerk konde gaan, er een kaartje zond.

—

Een jong, verstrooid meisje, wierp aan het postkantoor zich zelf in plaats van den brief in de brievenbus, en bemerkte het niet eerder, dan toen de postbeambte haar stempelen wilde!

—

In den tuin van den schach van Perzië staat een rozeboom, die ten minste 300 jaren oud moet zijn en 14 voet hoog is. Dit is zeker eene zeldzaamheid; maar wat ouderdom en grootte betreft, mag dezelve toch niet vergeleken worden met dien, welke het buitenste front des westelijken koors van den Hildesheimer dom versiert. Deze moet door keizer LODEWIJK voor 1000 jaren geplant geworden zijn, en breidt zijne takken voor het minst twee verdiepingen hoog langs de volle breedte van den muur uit; terwijl dezelve jaarlijks honderden van de schoonste rozen voortbrengt. Deze is werkelijk de koning aller rozeboomen.

—

Iemand beroemde zich in een gezelschap, dat zijne finantiën hem steeds veroorloofden, 1000 francs ter beschikking zijner vrienden te houden. Den anderen dag meldde zich reeds een zijner vrienden aan, met verzoek hem 500 francs te leenen. « Hum!" antwoordde de gevraagde, « 500 francs mijn vriend! ik kan u inderdaad niet helpen." — « Maar gij zeidet toch, dat gij steeds 1000 francs ter beschikking uwer vrienden hieldt." — « Dat is zoo, 1000 francs, maar wanneer ik er u 500 geef, dan houd ik nog maar 500 francs."

Misverstand.

No. 1.

« Hoe maakt het toch, mijnheer uw broeder?"

« « Zeer wel, hij is nog steeds domenie *in spe!*""

« In Spe? As je blief, waar ligt dat Spe?"

No. 2.

« Ziehier, op deze plaats heeft zich in 't vorige jaar een jonge rijke baron in den afgrond gestort!"

« « Waarschijnlijk uit melancholie?""

« Neen — uit Halberstadt!"

(*Fliegende Blätter*, No. 114.)

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 16. November. Sedert den 13. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Norma, N. de Haan, Valparaiso, koper en huiden; Helena, H. Westhuur, hennipzaad, Herkus, H. Gross, hout, Apollo, J. Elfring, rogge, alle Riga; Fortuna, K. de Wijck, Hamburg, stukgoed; Agamemnon, J. Boonhead, Bordionshe, tarwe; Frederike Wilhelmine, O. T. Mancaorse, Tangaroh, lijnzaad; Marcluna, J. Legger, Riga, Haabet, N. Madsen, Ralandsburg, beide rogge; Harmonie, J. Petten, Riga, lijnzaad; Pheasant, T. R. Hair, Towey, porceleinaarde; Celeritas, G. O. Eheroth, planken en lijnzaad; Constantia, J. Nordbeck, Odessa, rogge.

Voor Brussel bestemd:

Peterbang, P. Larsen, Roskilde, garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

Nephtunis, B. A. Borgeson, ballast, Gifle.

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 ure.
Sluiting des avonds 6 «

Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de Rammekens- en Duinpoort ten 10 ure.

---

grijzen krijgsman op de borst duwt, in den stropdas grijpt, tegen de hielen schopt en dan eene partij uitgezochte vloeken uitkraamt; zie om dat te kunnen moet men in den volsten zin des woords zijne ziele kunnen bezitten in vrede. En zulke mannen vindt men; zulke worden hoog bezoldigd en zijn heeren, met het geld waaraan zoo vaak de tranen der weduwe kleven, der weduwe, die bij het schemerende lampje de kousen der slapende kinderen stopt en aan den zoon denkt welke haar moest verlaten voor de dienst des vaderlands; de zoon, de steun van haar gezin, de hand welke haar brood bragt, thans verre van haar verwijderd, misschien wel zuchtende onder de loodzware hand van een schoolmilitair!

Doorn herinnert zich nog zeer goed een gevalletje van een paar zulke snaken. Ten tijde der bezetting van Aardenburg, was men hier gewoon den 24. Augustus regt aangenaam te vieren; doch eens liet de stedelijke regering op zulk een dag afkondigen, dat er in de straten geen vuurwerk mogt plaats hebben. Dit was een wijze maatregel, want daar het een zeer droogo zomer was, kon er ligtelijk brand door ontstaan; doch ziet, een paar kadetten meenden dat dit verbod op hun niet van toepassing was, hetgeen de oude brigadier-veldwachter hen, tot groot genoegen der omstanders, anders beduidde, door hen den bruinen rotting, onder de woorden: « daar bl..... water jonkers!" één, twee, drie, zoo geducht over den rug te halen, dat ze weg krompen als jufvrouws hondjes.

Regt naif is de episode uit den brief van eenen boerenjongen, die koffijhuisknecht in eene stad werd: « Er komen hier veel heeren, in bonte kleederen, die vuur vreten uit lange witte pijpen, met ketels onderaan, en den duivel aanbidden; zij zijn zeer devoot in hunne eeredienst, want telkens roepen zij dat hij hen of anderen toch kome halen, of dat God hen moge verdoemen." enz.

Vroeger, zeg ik met Neef Petrus, vroeger, toen het vaderland in nood was, rezen de helden van achter den ploeg, of verlieten troffel en hamer om het vaderland te verdedigen. Thans worden zij gemaakt en gevormd en gekneed in eene..... school. Is er in die school ook eene olie-kruik, waaruit men hen den heldenmoed en de eer ingiet?

O wat is het lot van een land met zulke soldaten. Wat is het lot dier mannen zelve? Een blik op het verdere leven van onzen held, één vlugtige blik slechts, zal het ons doen zien. Hij is een man du ton en leeft dien ten gevolge; hij bezoekt societeit en koffijhuis, ontvangt zoogenaamde beleedigingen en trekt van leer; dan komt hij, zoo hij er genadig van afkomt, verminkt terug en teert schaamteloos van een, door deze daad, den lande ontstolen pensioen. Of hij is in de administratie geplaatst, heeft de handen vol geld, doch de wijn is duur en de veile deernen der garnisoensplaats verstaan zich meesterlijk in de kunst om hem op de innemendste wijze van de wereld uit te plunderen; vooral geschied dit zoo hij eene maitresse favorite gekamerd houdt; deze verslinden het goud als het gloeijend ijzer 't water, en behandelen de zilverlingen als kersenpitten. Het kwartaal is om en de boel op. Dan beproeft hij zijn heil in 't spel en de listige bankier laat hem winnen, de inzet verdubbeld, de winst ook, den moed almede, allengs verliest hij; geen nood, nog eens gewaagd; alles, tot zelf de hem toevertrouwde kas, op 't spel gezet; de bal loopt rond en treft rouge waar 't noir wezen most. De gewaarwordingen van Judas nemen hun intrek in zijne ziel en het lood, bestemd voor de vijanden zijns vaderlands, maakt een einde aan het leven des helds van den dag. Een stille begrafenis is zijn laatste deel en een spotvogel ontrust nog zijne assche door hem een grafschrift te bezorgen:

Hier rust, reeds vroeg in 't zand gezegen,
Door Bachus blind, door Venus lam,
Een held, zoo dapper als zijn degen,
Die toch nooit uit de scheede kwam.

Neef Petrus bezocht eens te middernacht een kerkhof dat zulk een lijk bevatte.

Op het graf schoten brandnetels op en tierde de dolle kervel met zijne witte kerkhofachtige bloemen; de hand des doodgravers verwaardigde zich niet dit graf te reinigen en de schorre raaf hief er een gekrijsch aan waarin het bijgeloof den lach van satan meende te ontwaren.

Donker, niet waar lezers? Doch herinner u, dat er aan 't hoofd dezer schetsen kende staan: Zoo zijn er!

(Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIENEN.